

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 01-13- [REDACTED]

בקשה מס' 13

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין, סגן נשיאה

בעניין: פקודת פשיטת הרגל (נוסח חדש), התש"ס-1980

ובעניין: [REDACTED]

ע"י ב"כ עוה"ד י. סהר ואח'

החייבת

עו"ד אופיר פדר

ובעניין:

המנהל המיוחד

כונס הנכסים הרשמי

ובעניין:

החלטה

לפני בקשה להורות על מאסרה של הגב' [REDACTED] (להלן: "החייבת"). הבקשה מוגשת על-ידי עו"ד פדר המשמש כנאמן לנכסיה.

עניינה של הבקשה הינו סירוב החייבת הנמצאת בהליך פשיטת רגל לבקת נושה, מלמסור לנאמן פרטים באשר לגורמים שהחייבת שילמה להם תשלומים קודם להליך פשיטת הרגל. זאת נוכח טענתה כי מסירת הפרטים עלולה לפגוע בחייה ובחיי בני משפחתה.

עיקר העובדות הדרושות לבקשה זו פורטו בהחלטתי מיום 19.2.14 (בקשה 5), שבה נעתרתי לבקשת הנאמן להורות לחייבת למסור את הפרטים דנן. אסתפק בכך שאציין כי התברר במסגרת הליכי פשיטת הרגל של החייבת, שבשנת 2007 היא העבירה סך של \$1,150,000 ממכירת שתי דירות שהיו בבעלותה לנושים של אביה ז"ל, וזאת במזומן (להלן: "הנושים"). לגישתה אותם נושים עלומים טענו שאביה ז"ל היה חייב להם כספים וכי אם היא לא תפרע להם את הכספים שהוא נותר חייב להם יבולע לה ולבני משפחתה. משכך, היא טוענת כי נאלצה למכור את הדירות ואת תמורתם העבירה לנושים. הנאמן סבר שיש להורות לחייבת למסור את פרטי הנושים שכן העברת הכספים להם מהווה הענקה אסורה, לפי סעיף 98 לפקודת פשיטת הרגל התש"ס-1980 (להלן: "פקודת פשיטת הרגל"). יש לבטל את ההענקה ולהעביר את הכספים לקופת פשיטת הרגל לחלוקתם לנושי החייבת. אף נושי החייבת תמכו בבקשה. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות וקיימתי דיון במעמד הצדדים הגעתי לידי מסקנה שיש להעתר לבקשה ומהטעמים שבהחלטה. הוריתי לחייבת למסור את פרטי וזהות הנושים עד ליום 20.3.14. הואיל והחייבת לא עשתה כן הוגשה הבקשה שבפני.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פס"ר 01-13-

בקשה מס' 13

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין, סגן נשיאה

1 בבקשה טוען הנאמן שהחייבת אינה מוכנה למסור את פרטי הנושים ומשכך יש להורות על מאסרה
2 ועל יסוד הקבוע בסעיף 179 לפקודת פשיטת הרגל ולסעיף 1 לפקודת בזיון בית המשפט.

3
4
5 החייבת מבקשת לדחות את הבקשה. החייבת חוזרת על טענותיה באשר לסיכון לו תהיה חשופה אם
6 תגלה את פרטי הנושים. החייבת מפנה להלכות שלפיהן הטלת עונש מאסר על חייב הינה סנקציה
7 חריפה וקיצונית ושלא תינתן בנקל. החייבת גם מפנה לעקרון קדושת החיים שהינו ערך עליון
8 וההגנה החוקתית עליו שיש בו לטענתה טעם לדחיית הבקשה. לעמדת החייבת היא ניצבת לפני
9 שוקת שבורה כאשר מחד גיסא, היא נדרשת לקיים צו שיפוטי ומאידך גיסא, היא חשופה לפגיעה
10 בחייה ובחיי בני משפחתה. בהקשר האחרון מפנה החייבת לכך שהינה אם חד הורית שאימצה שני
11 ילדים שאחד מהם הינו קטין שסובל מבעיות נפשיות קשות. החייבת צרפה לתגובתה פרט לתצהירה
12 גם את תצהירה של חברתה מילדות, הגב' רונית בר-עם, שגוללה בתצהירה את היכרותה הקרובה עם
13 החייבת ובני משפחתה וטעמים שונים שיש בהם לתמוך בדחיית הבקשה.

14
15 הכנ"ר סבור כי יש לקבל את הבקשה מנימוקה.

16
17 התקיים דיון ביום 1.10.14 במעמד הצדדים ובהם ב"כ החייבת, החייבת, מצהירה הגב' בר-עם, ב"כ
18 הכנ"ר, ב"כ הנאמן וב"כ אחד מנושי החייבת.

19
20 ב"כ החייבת שב וטען שאין מקום להורות על מאסר החייבת בהינתן הטעמים שבתגובתה כמו גם
21 היפנה לנזקים שעלולים להגרם לבנה של החייבת ככל שהאחרונה תאסר ותוך שהפנה להלכות
22 בעניין.

23
24 ב"כ הנאמן עמדה על הבקשה תוך שטענה ששומה על החייבת לכבד את צו בית המשפט. ב"כ הכנ"ר
25 תמכה בעמדתה של ב"כ הנאמן.

26
27 עו"ד שטמר, המייצג את אחד הנושים, הבהיר כי מרשו עומד על חשיפת שמות הנושים וכי יש
28 להורות על מאסרה של החייבת עד שתמסור את הפרטים.

29
30 ניסיתי במהלך הדיון לשכנע את החייבת שתמסור את הפרטים רק לידיו של הנאמן אשר ישקול את
31 המשך בירור הבקשה לאחר שיקבל את שמות הנושים, ומבלי שמידע זה יחשף לעת עתה, לנושים.
32 החייבת לא קיבלה את ההצעה. אציין שלאחר הדיון, הגישה החייבת פנייה נוספת לבית המשפט.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 13-01-49831

בקשה מס' 13

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין, סגן נשיאה

1 אמנם אין מקום ככלל שבית המשפט יקבל פניות לאחר סיום הדיון, אך בהינתן נסיבות המקרה
2 המיוחד נתתי דעתי גם לאמור בפנייתה המאוחרת של החייבת והנימה האישית שבה.

3
4 לאחר שנתתי דעתי למכלול הטענות, הגעתי לידי מסקנה שאין מנוס אלא לקבל את הבקשה.
5
6

7 ההלכה הפסוקה מורה כי שומה על בעל דין לציית לצו בית משפט. בהקשר זה יפים הדברים שנאמרו
8 בפסיקת בית המשפט העליון מהעת האחרונה ואפנה לדברי כב' הנשיא גרוניס בע"פ 2595/13 רחל
9 סופר נ' ארז איתן, עו"ד (פורסם במאגרים) [29.9.14]:
10

11 "יודגש: הציות להחלטות שיפוטיות עומד בבסיס הקיום של המערכת השיפוטית. אין
12 מדובר באינטרס של בעל הדין שלטובתו ניתנה ההחלטה השיפוטית בלבד, אלא עסקינן
13 באינטרס ציבורי מן המעלה הראשונה. לא בכדי נאמר כי "החובה לקיים צו של בית
14 משפט יש להתייחס אליה כערך בפני עצמו" (ע"פ 4603/90 גבירצמן נ' מדינת ישראל, פ"ד
15 מז(2) 529, 555 (1993)). אי לכך, לא ניתן ולא ראוי להתעלם ממצב בו בעל דין מפר החלטות
16 שיפוטיות, כשיש בידו לקיימן (ולו באופן חלקי). כך באופן כללי, וכך גם בעניינה הפרטני
17 של המערערת."
18

19 עוד אפנה לפש"ר (ת"א) 3008/08 מאסטר נ' אלי רייפמן (פורסם במאגרים) [13.5.10].
20

21 יישום ההלכות האמורות האמור על המקרה שלפני מחייב את המסקנה שיש להעתר לבקשה.
22 עסקינן בחייבת שניתן כנגדה צו שיפוטי חלוט מפורש המחייב אותה למסור תוך פרק זמן מוגדר את
23 פרטי הנושים. התנגדותה של החייבת אינה מעלה טעם שיש בו כדי לאיין את המסד שלפיו על בעל
24 דין לפעול בהתאם לצו שיפוטי.
25

26 זאת ועוד; בהחלטה נדרשתי למכלול השיקולים הנוגעים גם לבקשה זו. כלומר, כל טענות החייבת
27 מדוע אין מקום לאוסרה מחמת אי ציות להחלטה עמדו נגד עיני בעת שהוריתי לחשוף את
28 פרטי הנושים. אפנה לפסקה 7 להחלטה שבה נימקתי מדוע יש לאפשר לנאמן לקבל את הפרטים
29 בדבר הנושים וכי מדוע שומה על החייבת לעשות כן. הדגשתי את טענות החייבת ואת משקלן של
30 אלה, אך לא ראיתי בהן כדי לדחות את הבקשה. טעמי אלה יפים גם לבקשה זו.
31
32
33

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 01-13-

בקשה מס' 13

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין, סגן נשיאה

שעה שהחלטתי את שהחלטתי אין מנוס אלא לקבל את הבקשה ולאכוף את ההחלטה האמורה.

לא למותר לציין כי סעד על פי פקודת ביזיון בית המשפט נועד לאכיפת חיוב עתידי וגם בכך הולמת הבקשה את ההחלטה.

אני מקל ראש בטענותיה של החייבת אך לא ראיתי באלה כדי טעם שלא להיעתר לבקשה. אמנם סנקציה של מאסר הינה מהחריפות והקיצוניות אך לא בכדי היא מצויה בספר החוקים ויש לעשות בה שימוש במקרה המתאים, גם אם במשורה. המקרה שלפני מחייב את השימוש בכלי זה, לא כל שכן שעה שהמסקנה היא שיש טעם במסירת הפרטים של הנושים, במיוחד שמפנייה המאוחרת של החייבת עולה שהיא שילמה לגרסתה חובות לנושים של אביה ולא שלה ולכאורה עסקינן בהענקה אסורה שהמועדים לביטולה טרם חלפו. ער אני למצוקת החייבת הכרוכה גם בעניינו של בנה הקטין וכעולה גם מהאמור בפנייה בכתב המאוחרת דנן, אך גם בכך כדי להוות שיקול המאין את הבקשה. גם הטענה של החייבת לפיה הכספים של הנושים התומכים בבקשת המאסר, הם כספים שלא דווחו לרשויות אך אין בכך כדי לפטור את החייבת מחובת הדווח מיהם נושי אביה שלהם שילמה כספים.

לא מן המותר לציין את עמדת הנושים ואת חובת בית המשפט להגן גם על האינטרס שלהם ולאפשר בידם לנסות ולהיפרע את חוב החייבת כלפיהם מהכספים שהאחרונה העבירה לנושים של אביה. אחרת, יצא בית המשפט כמי שמגן דווקא על אינטרסים של גורמים בריוניים ומקפח נושים שנהגו כדין ולא נקטו באלימות כלפי החייבת.

יום לפני שימוע ההחלטה, הגישה החייבת בקשה להורות שתביעות החוב של שניים מנושיה אינן ברות תביעה וכן טענה שדין ההליך להתבטל לאור סעיף 7(3) לפקודת פשיטת הרגל ומשכך טענה שיש לדחות את הבקשה ולחלופין לדחות את הדיון.

לאחר שעיינתי בבקשה הוריתי שהיא תידון במועד שנקבע לשימוע ההחלטה. בדיון הגיב המנהל המיוחד לבקשה והשמיע את התנגדותו לה. עיינתי בבקשה וכן שמעתי את דברי המנהל המיוחד ביחס אליה. סבורני שהצדק עם המנהל המיוחד וכי דין הבקשה להדחות. בהקשר זה אציין שבניגוד לנטען בבקשה, מעשה פשיטת רגל עליו מבוסס ההליך הינו התראת פשיטת הרגל שהוגשה ע"י נושה של החייבת ולא הברחת הרכוש כנטען על ידי החייבת. גם לא ראיתי לקבל את עמדת החייבת שלפיה חלף המועד להגשת בקשת הכינוס בהינתן שהתראת פשיטת הרגל הוגשה ביום 31.12.12, היא הומצאה לחייבת ביום 27.1.13 וצו הכינוס ניתן ביום 13.3.13. משכך, עומדת הבקשה בתנאי פקודת פשיטת הרגל. באשר לטענת החייבת לפיה תביעות החוב של שני הנושים אינן ברות תביעה, אזי גם דינה של זו להידחות, שכן החייבת הכירה בתביעות החוב האמורות במסגרת בקשתה לפשיטת רגל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פס"ר 01-13-

בקשה מס' 13

לפני כב' השופט איתן אורנשטיין, סגן נשיאה

ומשכך קיימת מניעות מצידה לטעון בדיעבד אחרת. לא כל שכן, עניין זה נדון והוכרע על-ידי ואיני יושב כערכאת ערעור על החלטותיי.

לאור כל האמור, אין מנוס אלא להורות על מאסרה של החייבת. עם זאת, אבוא לקראת החייבת ואמנע מהטלת עונש מאסר ממושך ואף אקבע דיון ימים ספורים לאחר תחילת המאסר, ועל מנת שניתן יהיה לראות האם ניתן לייתר את המשך המאסר. זאת ועוד, אאפשר לחייבת להמציא בשלב זה את הפרטים בדבר הנושים רק לידיעת בית המשפט והנאמן כזרועו של בית המשפט כאשר בשלב ראשון יוכל הנאמן לגבש את עמדתו לאור הפרטים שיקבל, ותוך מתן צו איסור פרסום על הפרטים.

משכך, אני מורה על מאסרה של החייבת למשך 14 יום.

החייבת תתייצב במזכירות בית המשפט המחוזי תל-אביב-יפו ביום 2.11.14 בשעה 8:30 לשם ריצוי מאסרה.

נקבע דיון במעמד הצדדים ביום 5.11.14 שעה 12:30. החייבת תובא על ידי השב"ס.

החייבת תשחרר לאלתר מהמאסר אם תיאות למסור את הפרטים בדבר הנושים לידיעת בית המשפט והנאמן בשלב זה, כאשר הפרטים יישארו חסויים ולא יפורסמו כל עוד לא תינתן החלטה אחרת.

ניתנה היום, כ"ו תשרי תשע"ה, 20 אוקטובר 2014, במעמד הצדדים: עו"ד שוקרון ב"כ המנהל המיוחד, עו"ד סהר ב"כ החייבת, החייבת ועו"ד הרמלין ב"כ הכנ"ר.

איתן אורנשטיין, שופט, סגן נשיאה